

Lektion 3

Unsere Familie

Mein Name ist Jan Dvořák, ich bin zwanzig Jahre alt und wohne bei meinen Eltern. Mein Vater arbeitet als Techniker, meine Mutter ist Kindergärtnerin. Ich habe noch einen Bruder und eine Schwester. Meine Schwester ist schon verheiratet. Ihr Mann ist Arzt. Sie haben zwei Kinder. Ihr Sohn ist mein Neffe und ihre Tochter ist meine Nichte. Beide gehen schon zur Schule, lernen sehr gut und haben viele Hobbys. Mein Bruder besucht jetzt ein Gymnasium. Später möchte er wie ich an der Hochschule studieren.

Mein Großvater und meine Großmutter sind Rentner und leben auf dem Lande. Sie verbringen viel Zeit in ihrem Garten. Dort gibt es immer Arbeit genug. Wir besuchen unsere Großeltern sehr gern. Mein Vater hat einen Bruder. Onkel Jiří und Tante Věra leben in Prag. Der Onkel arbeitet in einer Handelsfirma und fährt oft ins Ausland.

e Familie, -, **n** rodina
r Name, **ns**, **n** jméno
zwanzig dvacet
s Jahr, **es**, **e** rok
alt starý
wohnen bydlet
e Eltern, - (*pl.*) rodiče
r Vater, **s**, -**ä**- otec
als jako, než
r Techniker, **s**, - technik
e Kindergärtnerin, -, **innen** učitelka v mateřské škole
r Bruder, **s**, -**ü**- bratr
e Schwester, -, **n** sestra
schon už, již
verheiratet ženatý, vdaná
ledig svobodný
r Mann, (**e**)**s**, -**ä**-**er** muž
r Arzt, **es**, -**ä**-**e** lékař
r Sohn, (**e**)**s**, -**ö**-**e** syn
r Neffe, **n**, **n** synovec
e Tochter, -, -**ö**- dcera
e Nichte, -, **n** neteř
beide oba, obě
gehen jít, chodit
sehr velmi

viel, **viele** mnoho
s Hobby, **s**, **s** koníček
s Gymnasium, **s**, **Gymnasien** gymnázium
e Hochschule, -, **n** vysoká škola
r Großvater, **s**, -**ä**- dědeček
e Großmutter, -, -**ü**- babička
e Großeltern, - (*pl.*) prarodiče
r Rentner, **s**, - důchodce
leben žít
s Land, (**e**)**s**, -**ä**-**er** země; venkov
verbringen trávit
r Garten, **s**, -**ä**- zahrada
dort tam
geben, **du gibst** dát
es gibt (*se 4.p.*) je
e Arbeit, -, **en** práce
genug dost
gern rád
r Onkel, **s**, - strýc
e Tante, -, **n** teta
e Handelsfirma, -, -**fir****men** obchodní firma
oft často
s Ausland, **s** zahraničí
e Aufgabe, -, **n** úkol
wo kde

Zapamatujte si:

Wie alt bist du? Kolik ti je let?

Ich bin 20 Jahre alt. Je mi dvacet let.

bei meinen Eltern u mých rodičů

er arbeitet als pracuje jako

zur Schule gehen chodit do školy

an der Hochschule na vysoké škole

auf dem Lande na venkově

in ihrem Garten v jejich zahradě

Es gibt immer Arbeit genug. Je stále práce dost.

ins Ausland do zahraničí

GRAMATICKÁ ČÁST

§ 10 Složená podstatná jména

Němčina má mnohem více složených podstatných jmen než čeština. Rod složených podstatných jmen se řídí vždy podle posledního, tzv. základního podstatného jména:

určující podstatné jméno	+	základní podstatné jméno	=	složené podstatné jméno	
das Haus	+	der Garten	=	der Hausgarten	<i>zahrada u domu</i>
der Garten	+	das Haus	=	das Gartenhaus	<i>zahradní domek</i>
der Tisch	+	das Tennis	=	das Tischtennis	<i>stolní tenis</i>
das Tennis	+	der Tisch	=	der Tennistisch	<i>tenisový stůl</i>
der Brief	+	der Träger	=	der Briefträger	<i>listonoš</i>
die Speise	+	die Karte	=	die Speisekarte	<i>jídelní lístek</i>

I u vícečlenných složenin se rod řídí podle posledního podstatného jména, např.:

das Lebensmittelgeschäft *obchod s potravinami*

die Autoreparaturwerkstatt *autoopravna*

Opakující se části složeniny je možno vynechat a nahradit pomlčkou:

die Theater- und Kinokarten *vstupenky do divadla a do kina*

der Tag- und Nachtdienst *nepřetržitá (denní a noční) služba*

das Rundfunk- und Fernsehprogramm *program rozhlasu a televize*

V některých případech se mezi určující a základní podstatná jména vkládá:

a) **-(e)s**: das Volkslied *lidová píseň*
das Universitätsgebäude *budova univerzity*
das Tagesprogramm *denní režim*

b) **-(e)n**: der Stundenplan *rozvrh hodin*
die Straßenbahn *tramvaj*
der Augenarzt *oční lékař*

c) **-e**: das Lesebuch *čítanka*
der Wartesaal *čekárna*

d) určující podstatné jméno má tvar množného čísla (viz § 11):

das **Kinderbuch** *kniha pro děti*
der **Bücherschrank** *knihovna*

§ 11 Skloňování podstatných jmen - přehled

V němčině rozlišujeme 3 typy skloňování:

1) Silné skloňování

Do této skupiny patří podstatná jména všech rodů. V rodě mužském a středním přibírá 2. pád v jednotném čísle koncovku **-(e)s** (viz § 1).

V množném čísle, které je pro všechny rody stejné, existují 3 možné koncovky: **nulová koncovka, -e,** nebo **-er**. Příslušnou koncovku množného čísla je nutno se učit zároveň s každým podstatným jménem. Všechny tyto 3 typy mohou být bez přehlásky nebo s přehláskou. Všechna podstatná jména silného skloňování přibírají ve 3. pádě množného čísla ještě koncovku **-n**. V množném čísle skloňujeme pouze se členem určitým, člen neurčitý v množném čísle odpadá.

a) Typ bez koncovky

	bez přehlásky der Lehrer, s, -		s přehláskou der Vater, s, -ä-	
	jednotné číslo	množné číslo	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	der Lehrer	die Lehrer	der Vater	die Väter
2.p.	des Lehrers	der Lehrer	des Vaters	der Väter
3.p.	dem Lehrer	den Lehrern	dem Vater	den Vätern
4.p.	den Lehrer	die Lehrer	den Vater	die Väter

Z podstatných jmen ženského rodu patří k tomuto typu skloňování e Mutter, -, -ü- *matka* a e Tochter, -, -ö- *dcera*.

b) Typ s koncovkou -e

	bez přehlásky das Jahr, (e)s, e		s přehláskou r Sohn, (e)s, ö-e	
	jednotné číslo	množné číslo	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	das Jahr	die Jahre	der Sohn	die Söhne
2.p.	des Jahres	der Jahre	des Sohnes	der Söhne
3.p.	dem Jahr	den Jahren	dem Sohn	den Söhnen
4.p.	das Jahr	die Jahre	den Sohn	die Söhne

Vedle značného počtu podstatných jmen rodu mužského a středního patří do této skupiny rovněž asi 40 podstatných jmen rodu ženského, např. e Stadt, -, ä-e *město*.

c) Typ s koncovkou –er

	bez přehlásky das Kind, (e)s, er		s přehláskou das Buch, (e)s, ü-er	
	jednotné číslo	množné číslo	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	das Kind	die Kinder	das Buch	die Bücher
2.p.	des Kindes	der Kinder	des Buches	der Bücher
3.p.	dem Kind	den Kindern	dem Buch	den Büchern
4.p.	das Kind	die Kinder	das Buch	die Bücher

Do této skupiny nepatří žádné podstatné jméno ženského rodu.

2) Slabé skloňování

K tomuto typu skloňování patří pouze podstatná jména rodu mužského (*viz 2. lekce § 5*). V jednotném čísle (kromě I. pádu) i v množném čísle se přidává koncovka **-(e)n**.

	der Neffe, n, n	
	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	der Neffe	die Neffen
2.p.	des Neffen	der Neffen
3.p.	dem Neffen	den Neffen
4.p.	den Neffen	die Neffen

Další příklady: r Tscheche, n, n *Čech*, r Soldat, en, en *voják*, r Präsident, en, en *prezident*, r Polizist, en, en *policista*, r Student, en, en *student*

3) Smíšené skloňování

V jednotném čísle se tato podstatná jména skloňují silně, v množném čísle slabě.

	die Schule, -, n		die Studentin, -, innen	
	jednotné číslo	množné číslo	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	die Schule	die Schulen	die Studentin	die Studentinnen
2.p.	der Schule	der Schulen	der Studentin	der Studentinnen
3.p.	der Schule	den Schulen	der Studentin	den Studentinnen
4.p.	die Schule	die Schulen	die Studentin	die Studentinnen

Ke smíšenému skloňování patří převážně podstatná jména rodu ženského. Mužský a střední rod je zastoupen jen několika podstatnými jmény.

Podstatná jména ženského rodu zakončená v čísle jednotném na **-in** zdvojují v množném čísle **-n-** na **-innen**, např.: die Lehrerinnen, die Kolleginnen, die Kindergärtnerinnen, die Ärztinnen.

Z podstatných jmen rodu mužského a středního patří ke smíšenému skloňování např.:

der Staat, (e)s, en *stát*, das Auge, s, n *oko*, das Hemd, (e)s, en *košile*.

Některá podstatná jména se skloňují nepravidelně, např.: das Herz *srdce* a der Name *jméno*:

	das Herz, ens, en		der Name, ns, n	
	jednotné číslo	množné číslo	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	das Herz	die Herzen	der Name	die Namen
2.p.	des Herzens	der Herzen	des Namens	der Namen
3.p.	dem Herzen	den Herzen	dem Namen	den Namen
4.p.	das Herz	die Herzen	den Namen	die Namen

4) Typ **das Auto**

V němčině existuje další typ skloňování, ve kterém podstatná jména přibírají ve všech pádech čísla množného koncovku **-s**.

	das Auto, s, s	
	jednotné číslo	množné číslo
1.p.	das Auto	die Autos
2.p.	des Autos	der Autos
3.p.	dem Auto	den Autos
4.p.	das Auto	die Autos

Do této skupiny patří např.: das Hobby, s, s *koniček*, das Kino, s, s *kino*, das Büro, s, s *kancelář*, das Hotel, s, s *hotel*, die Kamera, -, s *kamera, fotoaparát*.

Při skloňování **cizích slov** se v množném čísle mohou vyskytovat nepravidelné tvary, např.:

e Firma, -, Firmen *firma*

s Gymnasium, s, Gymnasien *gymnázium*

Poznámka k práci se slovníkem:

U každého podstatného jména bývá ve slovníku uveden 1. pád čísla jednotného, 2. pád čísla jednotného a 1. pád čísla množného; z těchto tří tvarů lze odvodit příslušný typ skloňování (*viz následující tabulka*).

Skloňování podstatných jmen - přehled koncovek

jednotné číslo	množné číslo
1 Silné v 2.p. -(e)s rod mužský a střední Ø rod ženský všechny rody	a) - , -e , -er bez přehlásky ----- + v 3.p. -n b) “ , “-e , “ - er s přehláskou
2 Slabé od 2.p. -(e)n pouze rod mužský	-(e)n
3 Smíšené v 2.p. -(e)s rod mužský a střední Ø rod ženský převážně rod ženský	-(e)n
4 Typ das Auto v 2.p. -(e)s rod mužský a střední Ø rod ženský všechny rody (převážně rod střední)	-s

§ 12 Skloňování ukazovacích zájmen

Tato zájmena odpovídají svým tvarem určitému členu a také se jako určitý člen v jednotném i množném čísle skloňují.

	jednotné číslo			množné číslo
	rod mužský	rod ženský	rod střední	
<i>tento</i>	dieser Lehrer	diese Lehrerin	dieses Kind	diese Schulen
<i>každý</i>	jeder Lehrer	jede Lehrerin	jedes Kind	alle Schulen (<i>všechny</i>)
<i>onen</i>	jener Lehrer	jene Lehrerin	jenes Kind	jene Schulen
<i>mnohý</i>	mancher Lehrer	manche Lehrerin	manches Kind	manche Schulen
<i>takový</i>	solcher Lehrer	solche Lehrerin	solches Kind	solche Schulen

§ 13 Skloňování přivlastňovacích zájmen a zájmena "kein"

Tato zájmena odpovídají svým tvarem v jednotném čísle neurčitému členu, v množném čísle členu určitému. V jednotném čísle se skloňují jako člen neurčitý, v množném čísle jako člen určitý.

	jednotné číslo			množné číslo
	rod mužský	rod ženský	rod střední	
<i>můj</i>	mein Bruder	meine Schwester	mein Buch	meine Eltern
<i>tvůj</i>	dein Bruder	deine Schwester	dein Buch	deine Eltern
<i>jeho</i>	sein Bruder	seine Schwester	sein Buch	seine Eltern
<i>její</i>	ihr Bruder	ihre Schwester	ihr Buch	ihre Eltern
<i>náš</i>	unser Bruder	unsere Schwester	unser Buch	unsere Eltern
<i>váš</i>	euer Bruder	eure Schwester	euer Buch	eure Eltern
<i>jejich</i>	ihr Bruder	ihre Schwester	ihr Buch	ihre Eltern
<i>Váš</i>	Ihr Bruder	Ihre Schwester	Ihr Buch	Ihre Eltern
<i>žádný</i>	kein Bruder	keine Schwester	kein Buch	keine Eltern

§ 14 Nahrazování českého zájmena "svůj"

Němčina nemá zvrátané přivlastňovací zájmeno svůj. Toto zájmeno se nahrazuje odpovídajícími přivlastňovacími zájmeny.

ich - mein	Ich besuche meine Eltern <i>Navštěvuji své rodiče.</i>
du - dein	Du besuchst deine Eltern. <i>Navštěvuješ své rodiče.</i>
er - sein	Er besucht seine Eltern. <i>Navštěvuje své rodiče.</i>
sie - ihr	Sie besucht ihre Eltern. <i>Navštěvuje své rodiče.</i>
es - sein	Das Kind besucht seine Eltern. <i>Dítě navštěvuje své rodiče.</i>
wir - unser	Wir besuchen unsere Eltern. <i>Navštěvujeme své rodiče.</i>
ihr - euer	Ihr besucht eure Eltern. <i>Navštěvujete své rodiče.</i>
sie - ihr	Sie besuchen ihre Eltern. <i>Navštěvuji své rodiče.</i>
Sie - Ihr	Sie besuchen Ihre Eltern. <i>Navštěvujete své rodiče. (vykání)</i>

§ 15 Vazba "es gibt"

Vazba "es gibt" znamená *být, existovat, nacházet se*. Vždy se pojí s podstatným jménem ve 4. pádě, např.:

Es gibt hier einen Lehrer und viele Studenten. *Zde je (jeden) učitel a mnoho studentů.*

In Brno gibt es eine Universität. *V Brně je univerzita.*

Gibt es hier ein Hotel? *Je zde nějaký hotel?*

Hier gibt es kein Hotel. *Zde není žádný hotel.*

CVIČENÍ

1. Odhadněte význam uvedených slov:

das Studium, die Universität, die Fakultät, die Bibliothek, der Professor, der Assistent, das Stipendium, der Apparat, das System, die Konferenz, die Qualität, die Quantität, das Problem, der Diplom-Ingenieur, die Ökonomie, die Zivilisation

französische Philosophie, politisch, international, demokratisch, modern, kritisch, ideal, speziell
informieren, organisieren, kontrollieren, korrigieren, absolvieren, operieren, telefonieren, reparieren, renovieren

2. Zjistěte s pomocí slovníku význam následujících složených podstatných jmen:

der Garten, s, -ä-	die Bahn, -, en	das Buch, (e)s, ü-er
Haus- Obst- der Gemüse- -garten Blumen- Kinder- Tier-	Straßen- Eisen- die Auto- -bahn Fahr- Renn- U-	Adress- Klassen- das Bilder- buch Wörter- Tage- Koch-

3. Vyskloňte v jednotném i množném čísle:

dieser Arzt
sein Neuder
unser Haus
keine Arbeit
ihr Hobby
jene Kollegin
jeder Mensch - alle Menschen

8. Ptejte se podle vzoru:

Vzor: Ich habe mein Auto hier. - du → Hast du dein Auto hier?

1. Rolf macht jetzt seine Aufgabe. - Eva
2. Wir besuchen gern unsere Großeltern. - ihr
3. Jeder Lehrer hilft seinen Schülern. - alle Lehrer
4. Helga antwortet ihrer Kollegin. - du
5. Ihr verbringt viel Zeit in eurem Garten. - er
6. Ich wohne noch bei meinen Eltern. - Sie

9. Odpovězte záporně (možný je pouze jeden zápor):

Vzor: Hat Jens ein Hobby? → *Jens nemá žádného koníčka.*

→ Jens hat kein Hobby.

1. Hat Familie Huber einen Garten?	Nein, sie
2. Schreibt Rita Briefe?	Nein, sie
3. Hat dein Bruder ein Auto?	Nein, er
4. Besucht Karl seinen Kollegen?	Nein, er
5. Hast du eine Schwester?	Nein, ich
6. Hat Brigitte heute Zeit?	Nein, sie
7. Habt ihr Großeltern?	Nein, wir
8. Hast du jetzt Hunger?	Nein, ich

10. Podle textu 3. lekce sestavte stručné vyprávění o vaší rodině.

11. Zeptejte se německy svého spolužáka:

- jak se jmenuje
- kolik má let
- kde bydlí
- kde bydlí jeho rodiče
- kde žijí jeho prarodiče
- zda má bratra nebo sestru - sourozence (e Geschwister, pl.)
- zda je svobodný nebo ženatý, příp. vdaná

12. Přeložte:

1. Naše děti již chodí do školy.
2. Jak se jmenuje vaše učitelka?
3. Erika chce navštívit svého bratra ve Frankfurtu.
4. Můj kolega není ještě ženatý.
5. Jeho sestra je učitelkou v mateřské škole.
6. To nesmím zapomenout.
7. Kde je zde pošta (e Post)?
8. Každý člověk má nějakého koníčka.
9. Potřebuji svoji i tvoji knihu.
10. Jezdíte často do zahraničí?
11. Paní Müllerová nemá děti.
12. Dnes nemám čas.
13. Zde není žádná škola.
14. Kolik let má její syn?
15. Chtěli bychom bydlet na venkově.

Rozšiřující slovní zásoba: Familie

r Mann, (e)s, ä-er	manžel
e Frau, -, en	manželka
e Schwiegereltern (<i>pl.</i>)	rodiče manžela nebo manželky
r Schwiegervater, s, -ä-	tchán
e Schwiegermutter, -, -ü-	tchyně
r Schwiegersohn, (e)s, ö-e	zeť
e Schwiegertochter, -, -ö-	snacha
r Schwager, s, -ä-	švagr
e Schwägerin, -, innen	švagrová
e Geschwister (<i>pl.</i>)	sourozenci
s Einzelkind, (e)s, er	jedináček
r Zwilling, s, e	dvojče
r Enkel, s, -	vnuk
e Enkelin, -, innen	vnučka
r Cousin, s, s	bratranec
e Cousine, -, n	sestřenice
väterlicherseits	z otcovy strany
mütterlicherseits	z matčiny strany
verwandt	příbuzný, spřízněný
ledig	svobodný/á
verlobt	zasnoubený/á
verheiratet	ženatý/vdaná
verwitwet	ovdovělý/á
geschieden	rozvedený/á
gestorben	zemřelý/á

Eine komplizierte Verwandtschaft

Složité příbuzenstvo

- Wer ist - der Bruder meines Vaters?
- die Tochter meiner Tochter?
- der Sohn meiner Tante?
- die Frau meines Großvaters?
- die Schwester der Schwester meiner Mutter?
- der Sohn meines Bruders?
- der Mann meiner Tochter?

Lektion 4

Heute haben wir wieder Deutsch

Unser Deutschkurs beginnt am Dienstag nachmittag um 15 Uhr. Der Unterricht dauert zwei Stunden. Wir sitzen in der Klasse und warten auf den Lehrer. Er kommt und sagt: "Guten Tag, setzt euch! Nehmt eure Hefte, wir kontrollieren zuerst die Hausaufgabe!" Dann lesen wir einen Text, schreiben ein Diktat oder wiederholen Vokabeln. Ohne Fehler geht es aber nicht, wir verstehen noch nicht alles. Der Lehrer stellt uns Fragen und wir antworten. Er muss sehr oft unsere Aussprache korrigieren. Wir sprechen, schreiben, lesen, wiederholen und üben fleißig weiter. Aber das Lernen macht uns Spaß. Freut ihr euch auch auf eure Deutschstunde?

wieder zase, opět
r Deutschkurs, es, e kurs němčiny
beginnen začínat
r Dienstag, s, e úterý
nachmittag odpoledne
e Uhr, -, en 1. hodina
2. hodinky
e Stunde, -, n hodina (časový úsek)
r Unterricht, s, e vyučování
dauern trvat
sitzen sedět
e Klasse, -, n třída
warten čekat
auf na
kommen 1. přijít, přicházet
2. přijet
sagen říkat
sich setzen posadit se
nehmen, du nimmst vzít, brát
s Heft, (e)s, e sešit
kontrollieren kontrolovat
zuerst nejdříve
e Hausaufgabe, -, n domácí úkol
r Text, (e)s, e text
s Diktat, s, e diktát
wiederholen opakovat
e Vokabel, -, n slovíčko
r Fehler, s, - chyba
fehlen chybět
verstehen (se 4.p.) rozumět
stellen 1. postavit
2. klást (otázky)
e Frage, -, n otázka

e Aussprache, -, n výslovnost
korrigieren opravovat
üben cvičit
e Übung, -, en cvičení
weiter dále
s Lernen, s, Ø učení
sich freuen auf etwas těšit se na něco
e Deutschstunde, -, n hodina němčiny
e Ecke, -, n roh, kout
sich waschen mýt se/si
sich kaufen koupit si
spielen hrát, hrát si
um etwas spielen hrát o něco
e Minute, -, n minuta
richtig správný, správně
falsch špatný, špatně
stehen stát
s Geld, (e)s, er peníze
wann kdy
s Tschechisch čeština
zeigen ukázat
sich entschuldigen für etwas omluvit se za něco
wie viel kolik
s Viertel, s, - čtvrt, čtvrt'
e Null, -, en nula
halb půl

Předložky se 4. pádem:

durch přes, skrz, 7. pád
für pro
gegen proti
ohne bez
um kolem, za

Zapamatujte si:

am Dienstag v úterý
in der Klasse ve třídě
eine Frage stellen položit otázku
das Lernen macht uns Spaß učení nás baví

GRAMATICKÁ ČÁST

§ 16 Předložky se 4. pádem

durch	<i>skrz, přes, 7. pád</i>
für	<i>pro</i>
gegen	<i>proti</i>
ohne	<i>bez</i>
um	<i>okolo, kolem, za</i>

durch die Straße *ulicí*
für unseren Lehrer *pro našeho učitele*
gegen den Mann *proti tomu muži*
ohne das Buch *bez knihy*
um die Ecke *za rohem*

§ 17 Skloňování osobních zájmen

1. p.	ich	du	er	sie	es	wir	ihr	sie	Sie
2. p.	meiner	deiner	seiner	ihrer	seiner	unser	euer	ihrer	Ihrer
3. p.	mir	dir	ihm	ihr	ihm	uns	euch	ihnen	Ihnen
4. p.	mich	dich	ihn	sie	es	uns	euch	sie	Sie

2. pád osobních zájmen se užívá poměrně málo.

Poznámka ke slovosledu:

Nahradíme-li ve větě podstatná jména zájmenem a setkají se tak dva předměty vyjádřené osobním zájmenem, má tvar 4. pádu přednost před zájmenem ve 3. pádě, např.:

Ich gebe dem Kollegen ein Buch. *Dám kolegovi knihu.*
Ich gebe ihm ein Buch. *Dám mu knihu.*
ale: Ich gebe es ihm. *Dám mu ji.*

§ 18 Časování zvratných sloves

U zvratných sloves v němčině existuje zvratné zájmeno **sich** pouze ve 3. osobě obou čísel. V ostatních osobách se užívá příslušného osobního zájmena ve 4. nebo 3. pádě.

a) Zvratná slovesa se zájmenem ve 4. pádě, např.:

sich setzen <i>posadit se</i>	sich waschen <i>mýt se</i>
1. ich setze mich <i>sedám si</i>	ich wasche mich <i>myji se</i>
2. du setzt dich	du wäschst dich
3. er, sie, es setzt sich	er, sie, es wäscht sich
1. wir setzen uns	wir waschen uns
2. ihr setzt euch	ihr wascht euch
3. sie setzen sich	sie waschen sich

b) Zvratná slovesa se zájmenem ve 3. pádě, např.:

sich kaufen koupit si	sich waschen (die Hände) mýt si (ruce)
1. ich kaufe mir kupuji si 2. du kaufst dir 3. er, sie, es kauft sich	ich wasche mir myji si du wäschst dir er, sie, es wäscht sich
1. wir kaufen uns 2. ihr kauft euch 3. sie kaufen sich	wir waschen uns ihr wascht euch sie waschen sich

Na rozdíl od češtiny nejsou mnohá německá slovesa zvratná, např.:

lernen učít se, fragen ptát se, spielen hrát si

§ 19 Vyjadřování rozkazu

a) V rozkaze pro 2. osobu jednotného i množného čísla se nikdy neužívá osobní zájmeno.

Tvary rozkazovacího způsobu pro 2. osobu čísla jednotného tvoříme pomocí koncovky **-e**, která však často odpadá (zejména v hovorové němčině), např. schreib(e)!

Slovesa s kmenem zakončeným na **-t, -d, -n, -g** si koncovku **-e** ponechávají, např. arbeite!

Rozkaz pro 2. osobu čísla množného tvoříme koncovkou **-t**, touto osobou přikazujeme kolektivitu, např. Kommt Kinder! Pojd'te děti!

2.os. č.j.	komm! <i>pojd'!</i>	schreib(e)! <i>piš'!</i>	arbeite! <i>pracuj'!</i>	lerne! <i>uč se'!</i>
2.os.č.mn.	kommt! <i>pojd'te! (tykání)</i>	schreibt! <i>pište! (tykání)</i>	arbeitet! <i>pracujte! (tykání)</i>	lernt! <i>učte se! (tykání)</i>

V 1. a 3. osobě množného čísla stojí osobní zájmeno za slovesem. 3. osobou čísla množného přikazujeme jedné či více osobám při vykání.

1.os.č.mn.	gehen wir! <i>pojd'me!</i>	schreiben wir! <i>pišme!</i>	arbeiten wir! <i>pracujme!</i>
3.os.č.mn.	gehen Sie! <i>jděte! (vykání)</i>	schreiben Sie! <i>pište! (vykání)</i>	arbeiten Sie! <i>pracujte! (vykání)</i>

V hovorové řeči se ke tvaru rozkazovacího způsobu často přidává částice **mal**, např.: Sag mal! Řekni!
Zeig mal! Ukaž!

b) U silných sloves s kmenovým **-a-** nedochází ve 2. osobě čísla jednotného v rozkazu k přehlásce (viz 2. lekce § 7):

2.os. č.j.	fahr(e)! <i>jed'!</i>	lauf! <i>utíkej!</i>
2.os.č.mn.	<i>fahrt!</i> <i>jed'te!</i> (tykáni)	<i>lauft!</i> <i>utíkejte!</i> (tykáni)
1.os.č.mn.	<i>fahren wir!</i> <i>jed'me!</i>	<i>laufen wir!</i> <i>utíkejme!</i>
3.os.č.mn.	<i>fahren Sie!</i> <i>jed'te!</i> (vykáni)	<i>laufen Sie!</i> <i>utíkejte!</i> (vykáni)

c) Silná slovesa s kmenovým **-e-** zachovávají změnu **e > i** pouze ve 2. osobě čísla jednotného:

2.os. č.j.	gib! <i>dej!</i>	iss! <i>jez!</i>	lies! <i>čti!</i>
2.os.č.mn.	<i>gebt!</i> <i>dejte!</i> (tykáni)	<i>esst!</i> <i>jezte!</i> (tykáni)	<i>lest!</i> <i>čtěte!</i> (tykáni)
1.os.č.mn.	<i>geben wir!</i> <i>dejme!</i>	<i>essen wir!</i> <i>jezme!</i>	<i>lesen wir!</i> <i>čtěme!</i>
3.os.č.mn.	<i>geben Sie!</i> <i>dejte!</i> (vykáni)	<i>essen Sie!</i> <i>jezte!</i> (vykáni)	<i>lesen Sie!</i> <i>čtěte!</i> (vykáni)

d) Nepravdělně tvoří rozkazy sloveso **sein**:

2.os. č.j.	sei! <i>bud'!</i>	Eva, sei immer fleißig!
2.os.č.mn.	seid! <i>bud'te!</i> (tykáni)	Kinder, seid immer fleißig!
1.os.č.mn.	seien wir! <i>bud'me!</i>	Seien wir heute zu Hause!
3.os.č.mn.	seien Sie! <i>bud'te!</i> (vykáni)	Seien Sie so freundlich, Herr Kurz!

e) Tvoření rozkazů u zvrtných sloves:

	sich setzen (se 4.p.)	sich kaufen (se 3.p.)
2.os. č.j.	setz dich! <i>posad' se!</i>	kauf dir! <i>kup si!</i>
2.os.č.mn.	setzt euch! <i>posad'te se!</i> (tykáni)	kauft euch! <i>kupte si!</i> (tykáni)
1.os.č.mn.	setzen wir uns! <i>posad'me se!</i>	kaufen wir uns! <i>kupme si!</i>
3.os.č.mn.	setzen Sie sich! <i>posad'te se!!</i> (vykáni)	kaufen Sie sich! <i>kupte si!</i> (vykáni)

Setzt euch, Eva und Monika! *Posad'te se, Eva a Monika!*

Setzen Sie sich, bitte, Fräulein Schmidt! *Posad'te se, prosím, slečno Schmidtová!*

§ 19 Vyjadřování rozkazu

a) Tvary rozkazovacího způsobu se tvoří:

2.os. č.j.:	komm!	<i>pojď!</i>	pomocí koncovky -e
	schreib(e)!	<i>piš!</i>	(koncovka -e často odpadá,
	arbeite!	<i>pracuj!</i>	zůstává však u sloves na
	lerne!	<i>uč se!</i>	-t, -d, -n, -g)
2.os. č.mn.:	kommt!	<i>pojd'te!</i>	koncovkou -t
	schreibt!	<i>pište!</i>	(touto osobou přikazujeme
	arbeitet!	<i>pracujte!</i>	kolektivitu)

V rozkaze pro 2. osobu jednotného i množného čísla se nikdy neuvádí osobní zájmeno.

1.os. č.mn.:	gehen wir!	<i>pojďme!</i>	
	schreiben wir!	<i>pišme!</i>	
3.os. č.mn.:	kommen Sie!	<i>pojd'te!</i>	(přikazujeme jedné nebo
	schreiben Sie!	<i>pište!</i>	více osob při vykání)

V 1. a 3. osobě množného čísla stojí osobní zájmeno za slovesem.

V hovorové řeči se ke tvaru rozkazovacího způsobu často přidává částice **mal**, např.: sag mal! *řekni!*
zeig mal! *ukáž!*

b) U silných sloves s kmenovým **-a-** nedochází ve 2.os. č.j. rozkazovacího způsobu k přehlásce (viz 2. lekce § 7):

fahr(e)!	<i>jed'!</i>	lauf!	<i>utíkej!</i>
fahrt!	<i>jed'te!</i>	lauft!	<i>utíkejte!</i>
fahren wir!	<i>jed'me!</i>	laufen wir!	<i>utíkejme!</i>
fahren Sie!	<i>jed'te</i>	laufen Sie!	<i>utíkejte!</i>

c) Silná slovesa s kmenovým **-e-** zachovávají změnu **e > i** ve 2. osobě čísla jednotného:

gib!	<i>dej!</i>	iss!	<i>jez!</i>	lies!	<i>čti!</i>
gebt!	<i>dejte!</i>	esst!	<i>jezte!</i>	lest!	<i>čtěte!</i>
geben wir!	<i>dejme!</i>	essen wir!	<i>jezme!</i>	lesen wir!	<i>čtěme!</i>
geben Sie!	<i>dejte!</i>	essen Sie!	<i>jezte!</i>	lesen Sie!	<i>čtěte!</i>

d) Nepravidelně tvoří rozkazy sloveso **sein**:

sei!	<i>bud'!</i>
seid!	<i>bud'te!</i>
seien wir!	<i>bud'me!</i>
seien Sie!	<i>bud'te!</i>

Eva, sei immer fleißig!
Kinder, seid immer fleißig!
Seien wir heute zu Hause!
Seien Sie so freundlich, Herr Kurz!

e) Tvoření rozkazů u zvrtných sloves:

sich setzen (se 4.p.)		sich kaufen (se 3.p.)	
setz dich!	<i>posad' se!</i>	kauf dir!	<i>kup si!</i>
setzt euch!	<i>posad'te se!</i>	kauft euch!	<i>kupte si!</i>
setzen wir uns!	<i>posad'me se!</i>	kaufen wir uns!	<i>kupme si!</i>
setzen Sie sich!	<i>posad'te se!</i>	kaufen Sie sich!	<i>kupte si!</i>

Setzt euch, Eva und Monika!

Posad'te se, Eva a Monika!

Setzen Sie sich, bitte, Fräulein Schmidt!

Posad'te se, prosím, slečno Schmidtová!

§ 20 Základní číslovky 1 – 20

0 null	
1 eins; ein, eine, ein	11 elf
2 zwei	12 zwölf
3 drei	13 dreizehn
4 vier	14 vierzehn
5 fünf	15 fünfzehn
6 sechs (<i>vyslov: -ks</i>)	16 sechzehn
7 sieben	17 siebzehn
8 acht	18 achtzehn
9 neun	19 neunzehn
10 zehn	20 zwanzig (<i>vyslov: -ich</i>)

Číslovky vyžadují vždy správnou a zřetelnou výslovnost.

Tvary **ein, eine, ein** skloňujeme jako člen neurčitý, ostatní číslovky jsou nesklonné. U číslovky **eins** (*jedna*) se tvarů **ein, eine, ein** užívá ve spojení s počítaným předmětem: **ein** Student *jeden student*

§ 21 Určování času

Wie spät ist es?

} *Kolik je hodin?*

Wie viel Uhr ist es?

Es ist drei Uhr.

Es ist sechs Uhr.

Es ist halb sechs. Es ist fünf Uhr dreißig (Minuten).

nach

Es ist Viertel sechs. Es ist Viertel nach fünf.

vor

Es ist drei Viertel sechs. Es ist Viertel vor sechs.

Es ist in 10 Minuten 12 Uhr.

Zapamatujte si:

Es ist eins. Es ist ein Uhr.

Je jedna hodina.

Es ist 4 Uhr.

Jsou čtyři hodiny.

Es ist halb 5.

Je půl páté.

Es ist Viertel 7. Es ist Viertel nach 6.

Je čtvrt na sedm.

Es ist drei Viertel 7. Es ist Viertel vor 7.

Je tři čtvrtě na sedm.

Es ist in 5 Minuten 8 Uhr.

Je za pět minut osm hodin.

Um wie viel Uhr?

V kolik hodin?

Um 9 Uhr.

V devět hodin.

Gegen 10 (Uhr).

K desáté hodině

Čtení minut v hovorové němčině:

2 hodiny 5 minut	fünf (Minuten) nach zwei
4 hodiny 10 minut	zehn (Minuten) nach vier
6 hodin 20 minut	zwanzig (Minuten) nach sechs zehn (Minuten) vor halb sieben
7 hodin 25 minut	fünf (Minuten) vor halb acht
9 hodin 35 minut	fünf (Minuten) nach halb zehn
10 hodin 40 minut	zehn (Minuten) nach halb elf zwanzig (Minuten) vor elf
11 hodin 55 minut	fünf (Minuten) vor zwölf

Wie geht die Uhr? *Jak jdou ty hodiny (hodinky)?*

Die Uhr geht richtig. *Hodiny jdou správně.*

Die Uhr geht genau. *Hodiny jdou přesně.*

Die Uhr steht. *Hodiny stojí.*

Die Uhr geht falsch. *Hodiny jdou špatně.*

Die Uhr geht vor. *Hodiny jdou napřed.*

Die Uhr geht nach. *Hodiny jdou pozadu.*

Rozlišujte: die Uhr → určitá hodina; hodiny, hodinky die Stunde → časový úsek = 60 minut

CVIČENÍ

1. Přeložte pomocí předložek se 4. pádem:

- a) durch: zahradou, naší ulicí, tímto domem, jejich třídou
- b) gegen: proti učiteli, proti tomuto studentovi, proti které kolegyni, proti mé sestře, proti našemu strýci, proti panu Huberovi, proti slečně Hoffmannové, proti všem lidem
- c) um: kolem školy, kolem jejich zahrady, kolem vašeho domu, kolem stolu

2. Řekněte, pro koho je ta kniha:

Vzor: pro mne → Das Buch ist für mich.

pro mého otce, pro nás a našeho učitele, pro ni a jejího bratra, pro Vás a Vaši dceru, pro vás - Jano a Olgo, pro ně a jejich rodiče, pro mne a pro tebe, pro jednoho lékaře, pro všechny žáky

3. Řekněte, bez koho nemůžete pracovat:

Vzor: bez nich → Ich kann ohne sie nicht arbeiten.

bez svého kolegy, bez slečny Schwarzové, bez vás, bez těch knih, bez paní Schmidtové, bez ní, bez pana Kleina

4. Nahrad'te podstatné jméno příslušným osobním zájmenem:

für den Herrn, ohne die Studentin, gegen meine Großeltern, ohne seinen Kollegen, für ihr Kind, ohne deinen Sohn, für eine Lehrerin, gegen den Mann, für alle Menschen, gegen diese Familie

5. Odpovězte pomocí stejného slovesa:

- 1. Ich wasche mich. Und Peter? → Er _____ auch.
- 2. Wir freuen uns auf die Deutschstunde. Und andere Studenten? Sie _____.
- 3. Er kauft sich ein Auto. Und ihr? Wir _____.
- 4. Sie freuen sich auf ihre Arbeit. Und du? Ich _____.
- 5. Ich kaufe mir einen Garten. Und Erika? Sie _____.
- 6. Sie wäscht sich. Und ihr? Wir _____.
- 7. Du entschuldigst dich für deinen Fehler. Und Rolf? Er _____.

6. a) Řekněte Karlovi, co má udělat:

Vzor: nach Hause fahren → Karl, fahr nach Hause!

den Lehrer fragen
alle Vokabeln schreiben
nicht so viel essen
dem Herrn antworten
seine Hausaufgabe korrigieren
den Text wiederholen
nicht Tschechisch sprechen, Deutsch sprechen
sich für seinen Fehler entschuldigen
um 6 Uhr zu Hause sein
der Mutter helfen
sich setzen und lesen
auf seine Eltern warten
das Lehrbuch seiner Lehrerin zeigen

- b) Příklad: *Přikažte totéž skupině žáků:* *Vzor:* nach Hause fahren → Fahrt nach Hause, Kinder!

7. Přikažte opak podle vzoru:

Vzor: Er will den Text nicht lesen. → Lies den Text!
Sie wollen nach Hause gehen. → Geht nicht nach Hause!

1. Sie wollen sich nicht setzen.
2. Er will ihm das Heft nicht geben.
3. Sie wollen um Geld spielen.
4. Sie will das Diktat nicht schreiben.
5. Sie wollen am Dienstag nach Brno fahren.
6. Er will es essen.
7. Sie wollen den Kollegen nicht besuchen.
8. Sie will sich das Auto kaufen.
9. Er will ihr den Brief nicht zeigen.
10. Sie wollen sich nicht entschuldigen.
11. Sie will nicht in der Klasse warten.

8. Přečtěte číslovky a časové údaje napište jako diktát:

5, 12, 4, 10, 6, 18, 13, 7, 9, 20, 6, 2, 15, 11, 16, 3, 14, 1, 8, 17, 0

ve 12 hodin, o půl sedmé, ve čtvrt na 3, v 5 hodin, ve tři čtvrtě na 11, v 9 hodin 10 minut, o půl jedné, za dvacet minut

9. Doplňte podle smyslu "die Uhr" nebo "die Stunde":

1. Wir arbeiten hier drei _____ .
2. Um acht _____ muss ich zu Hause sein.
3. Wann kommt eure Lehrerin? Um vier _____ .
4. Ich soll noch zwei _____ lernen.
5. Seine _____ geht nicht richtig.
6. Kannst du noch eine _____ warten?
7. Er kauft ihr eine _____ .
8. Unser Kurs beginnt um fünf _____ .
9. Diese _____ haben wir Deutsch.
10. Besuch mich heute um sechs _____ .

10. Předložková spojení přeložte a užíjte ve větě:

bez tebe

kolem domu

pro oba studenty

proti nám

naší ulicí

proti jeho práci

bez nás

pro ně

bez chyb

pro každého žáka

pro čtyři kolegy

11. Určete, co říká učitel a co říkají žáci:

Schreibt jetzt nicht!
Ich verstehe es nicht.
Wer möchte den Text lesen?
Ich möchte etwas fragen.
Gib mir dein Heft!
Setz dich!
Was sollen wir wiederholen?
Warum machst du keine
Hausaufgaben?
Wartet in der Klasse!
Sollen wir die Übung lesen
oder schreiben?
Wiederholt alle Vokabeln!
Entschuldigen Sie mich
bitte,...
Versteht ihr diese Frage?
Wer fehlt heute?

12. Přeložte:

1. Učitel kontroluje úkoly a opravuje chyby. 2. Jdou tvoje hodinky správně? 3. Kupte si ty knihy! 4. Máš něco proti ní? 5. Přijedeme dnes ve tři hodiny. 6. Toto dítě má devět roků. 7. Posad' se a piš! 8. Čekám zde již dvě hodiny. 9. Za pět minut začíná naše vyučování. 10. Navštivte nás v pátek odpoledne, paní Hübnerová! 11. Nechci dělat žádné chyby. 12. Napiš mi dopis! 13. Kdo nemá sešit? 14. Zeptejte se svých rodičů. 15. Schneiderovi si chtějí koupit auto. 16. Kdo nerozumí jeho otázce?

Burckhard Garbe

für Sorge

ich für mich
du für dich
er für sich
wir für uns
ihr für euch
jeder für sich

e Sorge, -, **n** *starost*

e Fürsorge, -, **Ø** *péče (zde míněno jako slovní hříčka)*

Lektion 5

Zwei Gespräche

Herr Schneider: Guten Tag, Frau Klein!

Frau Klein: Guten Tag, Herr Schneider! Wie geht es Ihnen, und was macht Ihre Familie?

Herr Schneider: Danke, es geht uns gut. Wir wohnen jetzt in Freiburg. Meine Frau arbeitet als Krankenschwester, und beide Kinder studieren noch. Helga möchte Dolmetscherin werden und Jens interessiert sich für Technik – für Computer. Und Sie, wohnen Sie noch immer in Stuttgart?

Frau Klein: Ja, wir leben in Stuttgart, aber unsere Kinder sind mit dem Studium bereits fertig. Monika ist schon zwei Jahre verheiratet und lebt mit ihrer Familie in Mainz. Peter ist Bauingenieur. Er wohnt noch zu Hause, aber er will auch bald heiraten.

Herr Schneider: Ich habe es eilig und muss mich jetzt leider verabschieden. Sie können uns aber in Freiburg besuchen: Hier ist unsere Adresse, und die Telefonnummer ist auch dabei.

Frau Klein: Vielen Dank, es ist sehr nett von Ihnen, wir kommen gern zu Besuch. Grüßen Sie bitte Ihre Frau, auf Wiedersehen!

Herr Schneider: Auf Wiedersehen, Frau Klein!

Hans: Warum bist du noch nicht fertig, Karin? Du weißt doch, wir wollen heute ins Theater gehen.

Karin: Wie spät ist es jetzt?

Hans: In fünf Minuten ist es sechs Uhr.

Karin: Die Vorstellung beginnt um sieben Uhr, wir haben also noch eine Stunde Zeit.

Hans: Hoffentlich schaffen wir es, vergiss aber nicht, wir sollen noch deine Schwester abholen.

Karin: Das brauchen wir nicht, sie fühlt sich heute nicht wohl und deshalb will sie lieber zu Hause bleiben. Suchst du etwas, Hans?

Hans: Unsere Eintrittskarten, ich kann sie nicht finden.

Karin: Sie liegen dort auf dem Tisch. So, jetzt bin ich fertig. Gib mir bitte noch meinen Mantel, und wir können gehen.

s Gespräch, s, e rozhovor

danken děkovat

e Krankenschwester, -, n zdravotní sestra

e Dolmetscherin, -, innen tlumočnice

sich interessieren für zajímat se o

e Technik, - technika

r Computer, s, - počítač

s Studium, s, Studien studium

bereits již, už

fertig hotový

r Bauingenieur, s, e stavební inženýr

eilig spěšný

leider bohužel

sich verabschieden von (se 3. p.) rozloučit se

e Adresse, -, n adresa

e Telefonnummer, -, n telefonní číslo

dabei u toho, při tom

r Dank, s dík

nett milý

von (se 3. p.) od

r Besuch, s, e návštěva

grüßen pozdravovat

bitten prosit

s Wiedersehen, s shledání

doch přece

spät pozdě

e Vorstellung, -, en představení

also tedy

hoffentlich doufejme

schaffen stihnout

abholen (se 4. p.) zajít pro někoho

sich fühlen cítit se

wohl dobře

deshalb proto

lieber raději
bleiben zůstat
suchen hledat
e Eintrittskarte, -, n vstupenka
finden najít
liegen ležet
so tak

r Mantel, s, -ä- plášť, kabát
r Freund, (e)s, e přítel
s Mädchen, s, - dívka, děvče
schön krásný
s Kreuzworträtsel, s, - křížovka
e Lösung, -, en řešení
heiraten ženit se, vdávat se

Zapamatujte si:

danke (schön) děkuji (pěkně)
bitte (schön) prosím (pěkně)
ich habe es eilig mám naspěch
zu Besuch kommen přijít na návštěvu
auf Wiedersehen na shledanou
ins Theater do divadla
hoffentlich schaffen wir es doufám, že to stihneme
auf dem Tisch na stole
an der Sprachschule na jazykové škole

OPAKOVACÍ CVIČENÍ

1. Doplňte věty výrazy uvedenými v závorce:

1. Wer sucht? (mein Vater, ich, das Mädchen, Herr Keller, wir, dieser Brief)
2. Ich helfe oft (deine Schwester, seine Kinder, meine Großeltern, diese Studentin, alle Schüler)
3. Er interessiert sich für (meine Arbeit, jede Theatervorstellung, ihr Sohn, diese Bücher, das Auto)
4. Sabine schreibt gern (ihre Freundin, mein Bruder, ihre Eltern, Fräulein Meier)
5. Warum fragst du nicht? (ich und mein Freund, dein Onkel, der Junge, er, wir)

2. Přeložte:

- a) já a moje matka, on a jeho syn, my a naše děti, ty a tvůj kolega, vy a vaši přátelé, ona a její rodiče, oni a jejich učitel
- b) moje nebo tvoje knihy, naše a také vaše dcera, jeho ale i její rodina, náš i jejich dům, tvůj a ne jeho přítel, vaše ale také jejich práce, její a ne můj strýc, Vaše nebo naše zahrada

3. Utvořte otázku a odpovězte podle vzoru:

Vzor: Sie - noch Spanisch studieren - müssen → Studiert sie noch Spanisch?
→ Sie muss noch Spanisch studieren.

1. Jürgen - nicht alles essen - dürfen
2. Frau Müller - ihre Freunde in Deutschland besuchen - wollen
3. Du - unseren Brief lesen - sollen
4. Wir - sich ein Haus kaufen - wollen
5. Frau Schmidt - nach Salzburg fahren - müssen
6. Die Schüler - sich für Fremdsprachen interessieren - sollen
7. Ich - schnell alle Fehler finden - müssen
8. Der Junge - heute nicht kommen - können
9. Ihr - noch in der Klasse bleiben - sollen

4. Doplňte podle smyslu chybějící výrazy:

1. Ich möchte mir ein Auto _____ , aber ich habe kein _____ .
2. Heute kommt unser Freund Rolf zu _____ . Wir freuen uns auf _____ .
3. Jiří interessiert sich für _____ . Er lernt Deutsch, Englisch und _____ .
4. Macht ihr noch viele _____ ? Ja, aber wir üben, lesen, schreiben und _____ weiter.
5. Die Schüler warten auf _____ . Er kommt und kontrolliert die _____ .
6. Der Sprachkurs beginnt um zwei _____ . Jetzt ist es eins. Wir müssen noch eine Stunde _____ .

5. Změňte věty v přímé rozkazy:

Vzor: Du musst ihm helfen. → Hilf ihm!

1. Du kannst zu Besuch kommen.
2. Ihr sollt den Text lesen.
3. Du darfst noch etwas essen.
4. Ihr müsst heute das Auto waschen.
5. Herr Kurz, Sie sollen das Buch ihrem Sohn geben.
6. Du darfst unsere Einladung nicht vergessen.
7. Ihr könnt die Fahrkarte kaufen und nach Bonn fahren.
8. Fräulein Helga, können Sie auf uns warten?
9. Ihr wollt immer fleißig sein.
10. Du sollst dir einen Computer kaufen.

6. Odpovězte záporně (pozor na zápor u podstatných jmen):

Vzor: Wohnen Sie in Berlin? → Nein, ich wohne nicht in Berlin.

1. Ist Ihre Schwester verheiratet?
2. Hat Karl einen Bruder?
3. Bleibst du heute zu Hause?
4. Haben Sie eine Frage?
5. Braucht ihr einen Computer?
6. Fahren Sie oft ins Ausland, Frau Schwarz?
7. Hast du jetzt Hunger?
8. Lernt ihr Russisch?
9. Kannst du auf mich warten?
10. Fühlt sie sich wohl?

7. Tvořte otázky k uvedeným odpovědím - ptejte se na podtržené výrazy:

1. Eva ist jetzt nicht zu Hause.
2. Der Unterricht beginnt um zehn Uhr.
3. Dieses Kind ist zwölf Jahre alt.
4. Wir dürfen die Eintrittskarten nicht vergessen.
5. Das Mädchen arbeitet immer fleißig.
6. Die Kinder warten in der Klasse auf die Lehrerin.
7. Brigitte studiert Germanistik in Berlin.
8. Es ist 4 Uhr und 15 Minuten.
9. Seine Großeltern leben auf dem Lande.
10. Die Uhr geht falsch.

8. Přeložte:

3 sestry, 5 škol, 8 minut, 11 aut, 2 učitelky mateřské školy, 16 studentek, 7 knih, 20 slovíček, 4 sešity, 10 kolegů, 19 chyb, 15 žáků, 9 stolů, 6 vstupenek, 18 dětí, 12 domů, 14 dnů, 1 zahrada, 13 ulic, 17 roků

9. a) Doplňte odpovídající přivlastňovací zájmeno; podstatné jméno pak uveďte v množném čísle:

ich	→ <i>mein</i> Kind	er	→ <i>seine</i> Kinder
sie	Hobby	ich	
du	Lehrerin	wir	
er	Haus	sie	
Sie	Garten	er	
du	Neffe	wir	
wir	Sohn	du	
ich	Familie	ihr	
ihr	Tisch	er	
Sie	Frage	ich	
wir	Kino	sie	
ich	Uhr	du	

b) Spojení užitě ve větě:

Vzor: Mein Kind und seine Kinder spielen im Garten .

10. V první větě doplňte správný tvar slovesa "sollen", ve druhé větě sloveso v závorce:

Vzor: Ich soll ihn fragen, aber ich will (wollen) nicht.

1. Er _____ kommen, aber er _____ (können) nicht.
2. Wir _____ den Text schreiben, aber wir _____ (müssen) nicht.
3. Ich _____ eine Stunde warten, aber ich _____ (können) nicht.
4. Sie _____ nach Hause gehen, aber sie _____ (dürfen) nicht.
5. Wir _____ ohne diesen Kollegen arbeiten, aber wir _____ (wollen) nicht.
6. Du _____ alles essen, aber du _____ (müssen) nicht.

11. Doplňte:

Mein Vater arbeitet als _____ .

Meine Mutter ist _____ .

Ich habe einen Bruder (eine Schwester). Er (sie) ist _____ .

Meine Großeltern leben in _____ .

12. Přeložte rozhovor:

Renate: Ahoj, Moniko!

Monika: Ahoj, Renáto! Jak se ti daří? Co dělá tvoje sestra? Studuje ještě v Berlíně?

Renate: Děkuji, daří se mi dobře. Ale moje sestra není v Berlíně. Studuje nyní češtinu v Praze. Cizí jazyky jsou jejím koníčkem.

Monika: Chtěla bych také umět česky, mám v Brně přítelkyni.

Renate: Můžeš se přece učit česky na jazykové škole. Ale teď už musím bohužel jít, máme ještě vyučování. Měj se hezky!

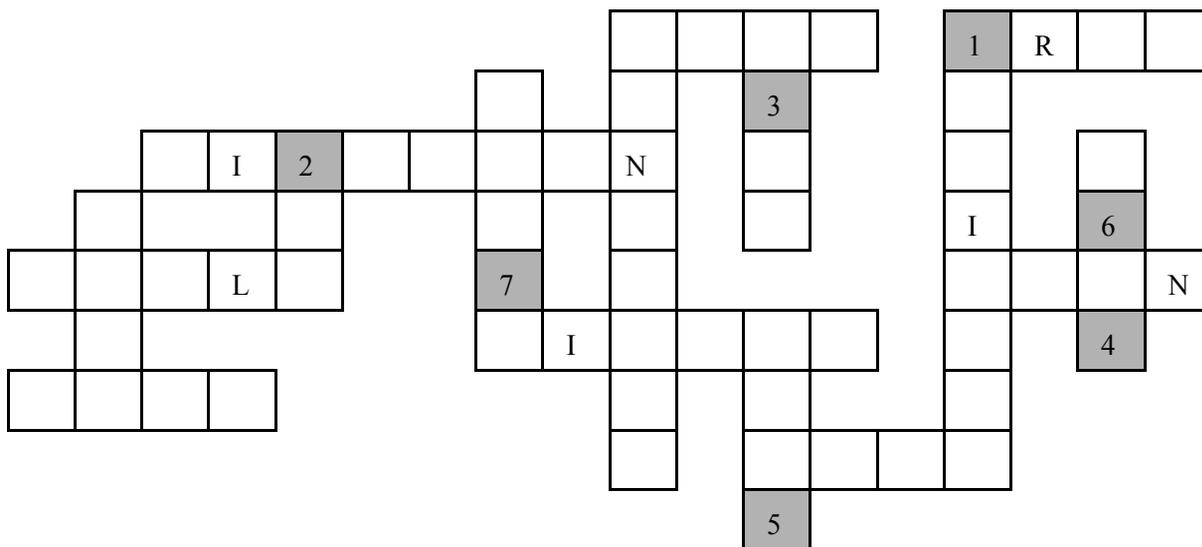
Monika: Ahoj!

13. Přeložte:

1. Jak se Vám daří? 2. Kdo dnes přijde na návštěvu? 3. Napiš mi svoji adresu! 4. Co hledáte, paní Fischerová? 5. Jejich děti ještě studují. 6. Rolf nemůže najít svoji vstupenku. 7. Nejsem hotov, musím ještě pracovat. 8. Její syn se zajímá o počítače. 9. Jeho dcera by se chtěla vdávat. 10. Nemám Vaše telefonní číslo. 11. Kdy začíná představení? V osm hodin. 12. Musíme čekat ještě dvě hodiny. 13. Máš zajít pro svého bratra. 14. Necítím se dobře, zůstanu raději doma.

14. Kreuzworträtsel

Doplňte číslovky od nuly do patnácti.

Die Lösung heißt:

1	2	3	4	5	6	7